

Van het partijbestuur,

Beste leden van De Groenen

Hier voor u ligt de nieuwe Gras met de stukken voor het 24^e partijcongres van 17 juni te Utrecht.

Het partijbestuur heeft zich de afgelopen maanden ingezet om de partij op de rails te houden. In de contributiebrief hebben wij aangegeven op de in juni vorig jaar ingeslagen weg verder te willen gaan. Wij ondersteunen de afdelingen in hun werk en hopen dat het aantal fracties bij de volgende gemeenteraadsverkiezingen groeit. Inmiddels hebben zo'n 300 leden hun contributie betaald. Als u daar bij bent: bedankt! Zo niet dan verzoeken wij u de partij te blijven steunen.

Het partijbestuur heeft contact gehouden met de afdelingen via het zetelhoudersoverleg en via bezoeken aan activiteiten van de afdelingen Groningen, Amsterdam, Leiden en Zwolle. De Stadspartij Leefbaar Nijmegen hopen we later dit jaar weer bij de partij te betrekken. De relatie met de Onafhankelijke Senatoren Fractie is gebleven via een collectief abonnement op Locomotie.

De Groenen hebben ook op Europees niveau van zich laten horen. In Larnaca te Cyprus hebben we een bijdrage geleverd aan het standpunt van de Europese Federatie over humanitaire interventie. Hierover leest u elders meer.

We hopen u in grote getale aan te treffen in het Cultureel Centrum Oog en AI, Jozef Händelstraat 3 te Utrecht. Bereikbaar vanaf het Centraal Station met stadsbus lijn 5 richting Oog in AI of met de Sneltram richting Nieuwegein of IJsselstein halte Oude-Rijn ziekenhuis.

Namens het partijbestuur
Otto ter Haar, waarnemend partijvoorzitter

Agenda van het congres:

(11.00-13.00 uur)

1. Opening.
2. Notulen vorig congres.
Op te vragen bij de secretaris Paul Berendsen (020-6700108, info@degroenen.nl)
3. Verslag van het partijbestuur.
4. Voorstel tot uitstel van de jaarrekening 1999.
5. Amendement op Huishoudelijk Reglement artikel 12d

Bijlage 1 verslag commissie

Bijlage 2 tekst amendement

6. Voorstel tot wijziging statuten wat betreft de naam van de partij.

Bijlage 3 tekst amendement

7. Beginselverklaring (eventueel door na de pauze)

Bijlage 4 amendementen

13.00-13.30 uur Pauze Biologisch fruit en muzikale opluistering door Musicanda

13.30-17.00 uur

8. Discussie over motivatie voor De Groenen.
9. Presentatie en discussie over automobilititeit.

Bijlage 1 Rapport van de commissie Visser

Hoe krijgt een splinter kritieke massa?

Dit rapport is opgesteld naar aanleiding van de op het congres van 27 november 1998 geconstateerde impasse waarin politieke partij De Groenen verkeert. Na moeizame discussies over een nieuw te kiezen naam en een besluit dat veel bestuursleden aan het twijfelen bracht over de voortzetting van hun positie werd besloten een commissie in te stellen die door het partijbestuur zou worden benoemd. Deze commissie, bestaande uit de leden Ger Levert, Karel Lortieje en Rob Visser, heeft zich afgevraagd hoe de partij weer nieuw leven is in te blazen. Met andere woorden: hoe een splinterpartij als De Groenen voldoende kritieke massa kan verzamelen om succes te kunnen boeken op het politieke speelveld.

Levert en Visser hebben deelgenomen aan de bestuursvergadering van 10 december. Vervolgens zijn de bevindingen van de commissie in telefonisch overleg vastgesteld.

De commissie heeft onder meer het volgende geconstateerd:

- op of na het congres van 27 november zijn enkele bestuursleden vertrokken; hun inzet zal node gemist worden. Twee anderen zijn overigens voor de tweede achtereenvolgende keer op een bestuursvergadering afwezig
- er is nog steeds geen voorzitter
- sommigen hebben een onlangs afgetreden bestuurslid als enthousiasmerend ervaren; anderen als manipulerend. Het komt wel vaker voor dat er bij De Groenen wat impulsief geopereerd wordt, 'zo snel als sterren rijzen, zo snel gaan ze vaak weer onder'
- het voortbestaan van de partij dreigt te verzanden in discussies over de naam. Ook bij veel andere discussies bestaat het gevoel dat

het milieu er niets mee opschiet en dat electoraal succes evenmin dichterbij komt, terwijl er veel energie verloren gaat

- besluiten die we nemen hebben vaak minder draagvlak dan, met enige creativiteit, mogelijk zou zijn
- veel discussies verlopen heftig, in de trant van 'nu jij dit doet heb ik het recht om dat te doen en als jij zus gaat doen, dan...'
- er wordt onvoldoende verantwoordelijkheid genomen voor gemaakte keuzes
- er wordt soms onprofessioneel geopereerd. Een nieuw aangezochte voorzitter zou als woordvoerder moeten optreden, maar hij had als voorwaarde gesteld dat hij nooit bij bestuursvergaderingen aanwezig hoefde te zijn. Bovendien liet hij telefonisch via-via weten een te kiezen naam als voorwaarde te stellen omdat hij niet aanwezig zou zijn op het congres waar hij benoemd zou worden
- de argumenten voor de naam Ecologische Partij Nederland waren niet altijd duidelijk. Wellicht heeft de (al dan niet terechte) angst voor problemen rond de naam Agalev meegespeeld
- door naamsverwarring en gebrek aan succes is een sfeer ontstaan waarin frustraties en paniek soms de kop opsteken zodat de sfeer en de effectiviteit van de communicatie verslechteren. De noodzaak van helder en respectvol communiceren is al erg vaak onderkend, maar tot nog toe heeft dit niet tot fundamentele verbeteringen geleid
- sommigen in de partij staan nog steeds het federatieve model voor en anderen streven een sterkere centralisatie na. Maar er is ook een inhoudelijke tweedeling: de overeenstemming op milieugebied doet zich allerm minst voor bij standpunten over defensiebeleid, bestrijding van criminaliteit, onderwijs e.d. Intern leidt dit tot complexe discussies en misverstanden terwijl extern toch weer het imago ontstaat van een one-issue-partij
- er is sprake van groot verloop in het aantal leden, deels door een slechte betalingsdiscipline en deels doordat leden afhaken wegens gebrek aan succes of omdat zij hadden verwacht dat een groene partij er een andere stijl van politiek bedrijven c.q. vergaderen op na zou houden. Alarmerend is dat in 1999 ook een aantal prominente leden is opgestapt
- we opereren onvoldoende doelgericht, bijvoorbeeld als het gaat om ledenwerving en publiciteit. Daardoor levert de noeste arbeid niet altijd een bevredigend resultaat op
- de communicatie is krakkemikkig. Er wordt slecht geluisterd. Er worden confrontaties

aangegaan op details zonder te kijken naar overeenstemming op hoofdlijnen

- sommige zetelhouders worden wat moedeloos, vanwege een gebrek aan steun vanuit de partij
 - er is een gebrek aan heldere beleidsdoelen. Bij het zoeken naar oplossingen zijn de volgende opmerkingen gemaakt:
 - de naamsverwarring met een andere partij kan grotendeels worden bestreden door zelf meer naar buiten te treden
 - een eventuele terugkeer van afgetreden bestuursleden kan alleen succesvol verlopen als voorwaarden zijn geschapen dat de geschiedenis zich niet zal herhalen. Alle betrokkenen zouden daartoe de bereidheid moeten uitspreken
 - zou het mogelijk zijn om advies te vragen over de situatie binnen onze partij, bijvoorbeeld bij DNPP of via een afstudeerscriptie van een student?
 - laten we eens bij andere partijen gaan rondkijken hoe ze daar te werk gaan, misschien valt er wat te leren
 - laten we proberen helder te communiceren. Elkaar de waarheid zeggen schept duidelijkheid, als het ook maar met respect gebeurt. Openheid, het naleven van democratische spelregels en luisteren naar elkaars argumenten zijn daarbij van groot belang
 - aan welke steun hebben zetelhouders behoefte en hoe kan deze worden gegeven?
 - er is binnen de partij behoefte aan leiderschap in de vorm van een persoon of groep met initiatief, inspiratie, voorbeeld geven in het ondernemen van activiteiten, perspectief scheppen op succes
 - gebrek aan actieve leden en electoraal succes ontstaat mede doordat zowel (potentiële) leden als (potentiële) kiezers van De Groenen een ambivalente houding hebben tegenover de politiek. Een remedie hiervoor kan zijn om politiek weer 'leuk' te maken voor kiezers en actieve leden. En wie op een onconventionele manier politiek bedrijft heeft ook veel kans om in het nieuws te komen, zoals de SP bewijst (ook al voordat deze partij in de Kamer kwam)
 - een beroep doen voor financiële steun op de personen in het adressenbestand is onverstandig zolang er geen concreet beleidsplan is waarin staat waarvoor het geld wordt gebruikt
 - voor een effectieve samenwerking binnen de partij is de opbouw van onderling vertrouwen nodig. Dit kan mede bereikt worden door beter te communiceren
- Bij de door de commissie gesignaleerde oplossingen of aanzetten daartoe is synergie het sleutelwoord:

- meningsverschillen niet langer beschouwen als een of...of-situatie, maar als en...en. Gebruik meningsverschillen als hefboom om standpunten te verbeteren door deze samen te voegen of te vervlechten
- scheppen van ruimte voor interactieve discussies, bijvoorbeeld in de vorm van subgroepen (zoals op het laatste congres)
- een volgend congres wijden aan de vraag 'hoe maken we (actief zijn in) de politiek leuk?'
- onderzoeken aan welke ondersteuning zetelhouders behoefte hebben. Maar in feite hebben alle leden recht op steun vanuit de partij, bijvoorbeeld in de vorm van de vraag 'Wat weerhoudt je ervan om actief/actiever te worden en hoe kan daarin worden voorzien?' Dat er onvoldoende menskracht zou zijn voor deze klus acht de commissie een onjuiste stelling. Het gaat hier om een vicieuze cirkel die, in positieve richting, steeds meer goodwill, draagvlak, energie, medewerking en succes genereert
- het zoeken van financiële ondersteuning heeft alleen zin als er een plan wordt voorgelegd waarin zoveel mogelijk van de bovenstaande elementen concreet zijn uitgewerkt. Een belangrijk onderdeel daarvan dient te zijn het inhoudelijk profileren van de partij waarbij ook vergroting van de naamsbekendheid is inbegrepen, zodat tevens de naamsverwarring uit de wereld wordt geholpen.

31 januari 2000, Mussel, Rotterdam, Zutphen

Bijlage 2 Amendement op Artikel 1 van het Huishoudelijk Reglement

Na het huidige lid 3 voegt het congres toe:
Lid 4 – In artikel 12 sub d van de Statuten verstaat de partij onder "vertegenwoordigende organen": organen waarin de kiezers vertegenwoordigers kiezen via lijsten waarboven een politieke groepering krachtens de kieswet de inleveraar kan machtigen haar aanduiding te plaatsen (zoals het Europees Parlement, Eerste en Tweede Kamer Staten-Generaal, Provinciale Staten, Gemeenteraden, deelgemeenteraden). Vertegenwoordigende organen waar bij de verkiezing de kiezers geen stem uit kunnen brengen op een lijst waarboven een politieke groepering haar aanduiding heeft kunnen laten plaatsen vallen niet onder de reikwijdte van artikel 12 sub d.

Lid 5 – Een lid van De Groenen dat door een vertegenwoordigend orgaan is toegelaten als lid en daarmee in overtreding raakt van artikel 12 sub d van de Statuten is door zijn dubbeldmaatschap van rechtswege geschorst

als lid van De Groenen. Het lid kan binnen zes weken na zijn benoeming in beroep gaan tegen deze schorsing bij de geschillencommissie. De geschillencommissie kan de schorsing uitsluitend opheffen op de grond dat de schorsing in de betreffende omstandigheden onbillijk is.

Bijlage 3 Amendement op Artikel 1 lid 1 van de Statuten.

Het voorstel is Artikel 1 lid 1 te wijzigen in:

Artikel 1 Naam en zetel

- 1. De naam van de partij is: "Ecologische Partij Nederland".

Toelichting: Het 23^e congres heeft in november met een kleine meerderheid zijn voorkeur uitgesproken voor een naam met een verwijzing naar Ecologie er in boven de naam Agalev of een variant daarop.

U kunt dit amendement amenderen, maar alleen amendementen die recht doen aan het besluit van het congres worden geaccepteerd. Bijvoorbeeld: een amendement om "Nederland" te schrappen kan wel, maar een voorstel om de heel naam te vervangen door bijvoorbeeld "Agalev" kan niet.

Een amendement op dit amendement heeft aan een gewone meerderheid genoeg om te worden aangenomen (aantal stemmen voor groter dan aantal stemmen tegen). De definitieve vorm van het amendement heeft twee derden van het aantal uitgebrachte stemmen nodig (aantal stemmen voor groter dan aantal stemmen blanco plus aantal stemmen tegen).

Bijlage 4 Amendementen

betreffende "Uitgangspunten van De Groenen"; zie Congres 19 juni 1999.

Toelichting van Reinnier van Eijk

De "uitgangspunten" zijn op de Congressen van 19 juni 1999 en 27 november 1999 niet aan de orde gekomen. Ik ga ervan uit dat dit alsnog zal gebeuren, mogelijk op het aanstaande Congres van juni 2000.

De "oude" amendementen van Peter Pot en Brigit Kooijman bevatten meerdere gedeelten die overeenkomen met mijn eigen verbeteringen. Om een ingewikkelde verdubbeling van bijna-dezelfde amendementen te vermijden heb ik gedeelten van die oude niet-besproken amendementen overgenomen, met vermelding van de namen van de schrijvers en met hun toestemming.

Kop: Uitgangspunten van De Groenen

vervangen door: Beginselverklaring van De Groenen

"Grondbeginsel.....tot zijn recht komt."

vervangen door: Grondbeginsel van De Groenen is politiek bedrijven op basis van een sociaal- ecologische visie: het daadwerkelijk streven naar een leven in harmonie met de medemensen en met de wereld die allen omgeeft. (Grotendeels overgenomen van Peter Pot. Zie ook van Dale 1976, definitie van sociale ecologie.)

Kop: De Groenen zijn geen Milieupartij

vervangen door: De Groenen zijn niet in de eerste plaats een milieupartij.

"van waarde is voor een mens.....vorm te geven."

vervangen door: van waarde is: vrede, vrijheid, bestaanszekerheid en gezondheid, niet alleen voor een bevoorrechte groep maar voor alle mensen op aarde.

"ongebreidelde groei van het particulier bezit."

vervangen door: ongebreidelde groei van de consumptie. (komt overeen met Brigit Kooijman.)

Kop: Een andere groei-economie

Als eerste zin **toevoegen:** Het streven naar maximale groei van de consumptie is de bron van een deel van de huidige sociale en ecologische problematiek. (Ten dele overgenomen van P.Pot.)

"wordt op dit kapitaal ingeteerd"

vervangen door: wordt op het ecosysteem aarde ingeteerd. (Overgenomen van P.Pot.)

"onechte behoeften"

vervangen door: niet-noodzakelijke behoeften "Wat deze betreft pleiten wij voor vijfentwintig jaar geleden."

vervangen door: Wij pleiten voor groei in natuurvriendelijke sectoren van de economie zoals: recycling- industrie, biologische landbouw, openbaar vervoer, ecologisch bouwen, duurzame technologie, zorg onderwijs, kunst en cultuur. Natuuronvriendelijke sectoren mogen niet verder groeien, zoals bio- industrie, luchtvaart en wegtransport.(Overgenomen van P.Pot.)

toevoegen: Wij accepteren zo nodig een teruggang in materiële zaken tot het niveau van ongeveer 1975.

Kop: Ongerepte gebieden

vervangen door: schrappen.

Toelichting: deze sympathieke emotionele kreet kan door critici al te gemakkelijk onderuit gehaald worden (bijvoorbeeld: er zijn in Nederland geen ongerepte gebieden; in Antarctica misschien nog wel een beetje, maar wie kan daar tot rust komen?). Ik vind voor deze paragraaf ook geen duidelijke basis in het Verkiezingsprogramma 1998-2002.

Als er iets over "Ongerepte gebieden" in de Beginselverklaring zou moeten, zou er een duidelijk onderscheid gemaakt moeten worden tussen nationaal (in Nederland zijn gebieden van stilte en duisternis het hoogst haalbare) en mondiaal (daar zou bijvoorbeeld Antarctica "ongerept" moeten blijven).

Kop: Ons niet verlaten op techniek alleen

"omdat ook doelmatigheid zijn grenzen kent."

vervangen door: Meer doelmatigheid kan het gebruik van grondstoffen per productie-*eenheid* verminderen, maar als er meer producten worden gemaakt wordt er toch meer grondstof verbruikt.

Kop: Minder mensen

"Voor het moment.....ecologische ondergang."

Vervangen door: Voor het moment lijkt het dat op sommige delen van de wereld, bijvoorbeeld ons eigen land, een groei van het aantal mensen en een toename van materieel bezit niet samengaan met duurzame harmonie tussen mens en milieu.

Kop: Wetgeving

"en het afval wat wordt voortgebracht."

vervangen door: en behandeling van afval.

"haar eigen normen."

vervangen door: zijn eigen normen

"Voor het overige.....sociale sector."

vervangen door: schrappen. (Komt overeen met B. Kooijman.)

Kop: De Groenen zijn een libertaire partij.

Dit moet een geheel nieuwe paragraaf worden.

vervangen door: (Kop:)

Verantwoordelijkheid voor elkaar

Het draait in de samenleving om een wisselwerking tussen individuele en collectieve verantwoordelijkheid. Ieder individu heeft de verantwoordelijkheid om met zijn of haar talenten en mogelijkheden een constructieve bijdrage te leveren aan de samenleving als geheel.

Die samenleving behoort ieder individu voldoende mogelijkheden te bieden om zich volwaardig te ontplooien. Dat bieden van mogelijkheden is zeker niet alleen een verantwoordelijkheid van de overheid, maar ook van het bedrijfsleven, de kerken, de moskeeën, woningbouwverenigingen,

enzovoort. De politiek dient hierin sturend op te treden. (Vrijwel geheel overgenomen van P.Pot.)

Kop: Geen culturele overheersing

Deze kop vervangen door:

Gelijkwaardigheid

"Wereldwijd dienen regeringen zich.....

vervangen door: Wereldwijd dienen mensen, instellingen en regeringen zich ... (Overgenomen van P.Pot.)

"Afgezien van het bovenstaande.....bevoegd te worden."

vervangen door: schrappen. (Overgenomen van P.Pot.)

Kop: Een belangrijk principe: kleinschaligheid

"waar de beslissingen spelen"

vervangen door: waar de gevolgen tot uiting komen

Kop: Een belangrijk principe: verwevenheid

"werk met zelfexpressie etc."

vervangen door: werk met zelfexpressie.

De laatste zin: De Groenen willen dat iedereen, overal, nu en later, van het leven kan genieten.

vervangen door: (Kop:) Tenslotte

Zijn deze gedachten uitvoerbaar?

Als wij, als wereldwijde samenleving, een menswaardig bestaan willen bereiken voor allen op onze mooie aarde, nu en in de toekomst, dan zit er niets anders op dan deze denkbeelden te gaan uitvoeren, stapje voor stapje. Er zit niets anders op.

Drachten, 10 mei 2000

Reinnier van Eijk

Leppa 123 9204 JD tel. 0512-515689

De Europese Groenen over humanitaire interventie.

Sinds oktober 1999 zit Otto ter Haar in de Foreign and Security policy Working group van de Europese Federatie van Groene Partijen. De Europese Unie heeft sinds de in werking treding van het verdrag van Maastricht een gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid. Als gevolg hiervan probeert ook de Groene Fractie in het Europees parlement en de Europese Federatie van Groene Partijen hierover een beleid te formuleren.

Door de Kosovocrisis verleden jaar is een en ander in een stroomversnelling geraakt. De meningen over deze interventie zijn binnen Groene partijen verdeeld net als bij andere partijen. Op Hemelvaartsdag 1999 overleefde minister Joschka Fischer met moeite een motie die zijn beleid afkeurde.

Via enig lobbywerk wist ik met steun van Malta, Noorwegen, Denemarken, Tsjechië en Hongarije een plaats in de werkgroep te krijgen die het standpunt van de Federatie zou ontwerpen. Ook binnen deze groep bleven de meningen verdeeld. De voorzitter van de werkgroep, Franz Floss, is een voorstander van humanitaire interventie en voor hem speelt de vraag van de legaliteit geen of een ondergeschikte rol. Mijn perceptie is dat zonder een politiek draagvlak in de wereldgemeenschap een interventie destabiliserend werkt, zodat een humanitaire interventie een stevig draagvlak in de internationale rechtsorde moet hebben. De interventie in Kosovo was in feite een actie van de Navo tegen de rest van de wereld en heeft samen met de bedreiging van de Russische eenheid op het vliegveld van Pristina er toe geleid dat Rusland zijn defensiestrategie heeft bijgesteld en nu zwaar leunt op zijn kernwapens ter compensatie van het conventionele overwicht van de Navo.

Het concept van Franz Floss is in Larnaca in overleg met mij bijgesteld. Het eindresultaat verschilt niet veel van mijn standpunt, dat ik ook heb opgerekt om een compromis mogelijk te maken. Bij de eindstemming heb ik me van stemming onthouden. Het document kreeg veel lof van de Europarlementariers, die zelf over de materie verdeeld zijn.

Om concreet te worden: de condities voor militaire interventie zijn:

2. Each armed intervention requires a mandate from the United Nations or from one of its regional organizations. In Europe specifically, the OSCE may be called upon to provide such a mandate.

It is the firm belief of the European Greens that both, the UN and the OSCE have to be strengthened financially and politically. Within the United Nations, veto rights at the Security Council should be abolished. In case the Security Council is blocked, an armed intervention can only be undertaken after an urgent call for such intervention by the UN Secretary General and a positive decision by the UN General Assembly.

Deze tekst verving het concept van Franz en ik heb er voor gestemd. Mijn amendement dat in stemming was gekomen als dit was verworpen was:

2. Each armed intervention needs a mandate of the UN Security Council. To avoid gridlock veto rights should be abolished.

Anticipating on a future moderation of the UN Charter the European Greens can support a military intervention that has been vetoed by a permanent member of the Security Council if there is a broad support in the global community, demonstrated by a resolution of the General Assembly.

Comments:

If a large majority of the Members of the UN support intervention, including the support by most of the largest countries not permanently represented in the SC (e.g. India, Brazil, Japan, South-Africa) there seems to be enough democratic legitimation for an intervention. Legitimation by a regional organisation like the OSCE seems to me not opportunate, because intervention is a matter of public order in the world and therefore touches the rights of all states, also those which are not represented in the regional organisation.

Nieuws van de afdelingen

Kort nieuws van gemeenteraadsfractie Amsterdam Anders/De Groenen

Grote lijnen discussie

Halverwege twee gemeenteraadsverkiezingen is onze gemeenteraadsfractie bezig met een tussentijdse evaluatie en het maken van plannen voor de komende twee jaar. Bij deze zgn. 'Grote lijnen discussie' is een overzicht gemaakt van ruim 50 thema's waar we als fractie regelmatig mee bezig zijn. Uit deze lijst werden vervolgens 9 'speerpunten' geselecteerd, waar we extra aandacht aan willen besteden. Op deze punten willen we in ieder geval concrete resultaten behalen. Bovendien willen we met deze thema's publicitair een goed beeld scheppen van wie wij zijn en voor welke richting in de Amsterdamse politiek wij staan. Over de uitvoering gaan we in overleg met onze werkgroepen en verdere achterban. Daarbij kunnen ook nog andere prioriteiten komen bovendien.

De 9 speerpunten zijn:

* Participerend budgetteren: zeggenschap voor burgers bij de jaarlijkse verdeling van gemeentegelden.

* Zeggenschap over de politie teruggeven aan de burgers/politiek.

* Binnentuinen beschermen tegen oprukkende bebouwing.

* Betaalbaar wonen voor zwakke groepen op de woningmarkt.

* Woonwerkplanden: broedplaatsen van creativiteit.

* Overbouw van de Ringweg A10.

* Mensenrechten van illegalen.

* Gratis openbaar vervoer.

* Schiphol - Schiphol!!!

Nota's

Op dit moment bereiden we gemeenteraadsnota's voor over o.a. de volgende thema's

* Parkeren in de stad.

* Bescherming en kwalitatieve versterking van de Amsterdamse binnentuinen.

* Amsterdam - Schone Kleren Gemeente (aandacht voor de herkomst van kleren: zijn ze onder arbeids- en milieuvriendelijke omstandigheden gemaakt?)

* Jongeren- en studentenhuysvesting.

* Plan voor een Milieucommunicatiecentrum.

* Aanleg van een Amsterdams gedenkbomenpark.

Politie onder controle

De Amsterdamse politie en korpsbeheerder burgemeester Patijn gaan regelmatig over de schreef bij het handhaven van de orde in Amsterdam.

Tijdens de Eurotop in 1998 werden 125 Italianen, die onderweg waren naar een demonstratie in Amsterdam, meer dan 24 uur in slechte omstandigheden vastgehouden in de Bijlmerbajes en later in hun eigen trein. De Commissie voor de Politiekachten en de Nationale Ombudsman oordeelden dat dit onrechtmatig was. Na lang aandringen van onze fractie krijgen de 125 Italianen nu elk 250 gulden schadevergoeding toegekend.

Tijdens dezelfde Eurotop werden mensen opgepakt, omdat zij schuldig zouden zijn aan overtreding van artikel 140 van het Wetboek van strafrecht (deelname aan een criminele organisatie). Ook dit bleek een onrechtmatige daad van de politie. Desondanks kondigde Patijn een paar maanden geleden aan, dat hij bij het handhaven van de orde bij het EK-voetbal hetzelfde wil handelen. Daarmee stelt hij zichzelf in feite boven de wet. Natuurlijk hebben wij begrip voor het aanpakken van vandalen, als die strafbare feiten gepleegd hebben. Maar bij de methode-Patijn worden onschuldige burgers het slachtoffer en dat mag in een rechtstaat niet getolereerd worden.

Ook bij de regelmatig in Amsterdam gehouden verkeerscontroles gaat de politie voortdurend over de schreef door mensen tegelijkertijd te controleren op het hebben van een geldige verblijfsvergunning. Daarmee gaat de politie in tegen het afgesproken gemeentelijk beleid om geen hetze te starten tegen illegalen in de stad. Onze fractie bestookt de burgemeester met vragen over dit onderwerp, maar Patijn is nog niet van plan om zijn agenten tot de orde te roepen.

Afdeling Zwolle

Samenwerking met GroenLinks

De Groenen streven naar verbreding van het draagvlak voor politiek op basis van een sociaal-ecologische visie. Bij die verbreding wordt er grofweg aan twee mogelijkheden gedacht: verbreding via een 'lokale optie' en verbreding door nauwe samenwerking met GroenLinks. Bij die lokale optie gaat het om een verzelfstandiging tot een 'eigen' lokale partij (bijv. 'Groen Zwolle'), en niet om nauwe samenwerking met één van de twee bestaande lokale partijen, Swollwacht en Plaatselijk Belang Zwolle. Om goed zicht te krijgen op de meningen van alle Zwolse leden zal deze zomer een ledenenquête gehouden worden, waarin beide opties voorgelegd worden. Een ledenvergadering in september zal een definitief besluit nemen.

Belangrijke verschilpunten met de twee lokale partijen zijn: De Groenen bedrijven politiek op basis van een visie, de lokale partijen doen dat niet; De Groenen durven op basis van die visie ook gedurfde of impopulaire standpunten in te nemen, de lokale partijen niet; De Groenen sluiten zich niet per definitie aan bij protesten uit een buurt, de lokale partijen doen dat meestal wel (bijv. de buurt is tegen de huisvesting van jongeren uit het speciaal onderwijs, of de buurt is tegen de geplande dagopvang voor dak- en thuislozen). Deze verschilpunten spelen niet of veel minder t.o.v. GroenLinks.

Naast de 'lokale optie' is er de optie van verbreding door nauwe samenwerking met GroenLinks. Die optie wordt sinds begin 1999 serieus onderzocht door de besturen en fracties van De Groenen en van GroenLinks. Aanleiding voor dat onderzoek naar de mogelijkheden van nauwe samenwerking is het feit dat beide partijen in Zwolle politiek-inhoudelijk dicht bij elkaar zijn gekomen. Dat blijkt bijv. uit het stemgedrag in de raad.

De fracties van GroenLinks en De Groenen hebben sinds juni 1999 maandelijks een gezamenlijke vergadering. Ook hebben de afdelingsbesturen contact met elkaar. Daarnaast spreken de steunfractieleden van De Groenen en GroenLinks met elkaar. In juli zal er een gezamenlijke fractie- en steunfractievergadering worden gehouden.

Wat de fracties betreft heeft het contact in concreto onder meer geleid tot gezamenlijke brieven aan het College van B en W en het gezamenlijk indienen van moties en amendementen tijdens raadsvergaderingen. Een deel van die moties en amendementen is aangenomen door een raadsmeerderheid, zoals: het amendement over ecologisch bouwen m.b.t. de grote podiumaccommodatie; de motie m.b.t. het afschaffen van het drempelbedrag voor de bijzondere bijstand; en de moties waarin uitgesproken wordt dat de bezuinigingen op de bibliotheek en het levensbeschouwelijk onderwijs geschrapt moeten worden.

Tot nu toe ben ik in grote lijnen tevreden over de samenwerking met GroenLinks. Er is sprake van wederzijds vertrouwen en concrete politieke resultaten. In de komende maanden zal duidelijk worden of het binnen De Groenen en binnen GroenLinks door een meerderheid wenselijk wordt geacht om met één lijst gezamenlijk de verkiezingen in te gaan als GroenLinks/De Groenen, of dat een meerderheid toch voor de lokale optie kiest.

Peter Pot

fractievoorzitter De Groenen in Zwolle

Nieuws uit Leiden.

Eindelijk Van Rij vertrekt!

Vijf jaar geleden, toen ik net een jaar in de gemeenteraad zat, werd mij duidelijk dat wethouder Van Rij van ruimtelijke ordening naar huis gestuurd moest worden. De wethouder bleek advertentieteksten voor projectontwikkelaars te schrijven. De burgers van Leiden mochten in 1995 per referendum een uitspraak doen over een omstreden bouwplan. Ten koste van 10 monumentale bomen, de serre en het eethuis van het Koninklijk Militair Invalidenhuis zouden er twee betonnen appartementencomplexen verrijzen in de tuin van het monumentale pand. Een gruwelijk plan en reden voor LWG/De Groenen om een referendum af te dwingen wat lukte met hulp van kritische burgers die zich verenigd hadden in de Stichting Behoud Koninklijk Militair Invalidenhuis De wethouder

deed zijn uiterste best om de Leidenaren te overtuigen van de heilzame uitwerking die het bouwplan op de woningnood zou hebben. Daartoe schreef deze wethouder zelfs vanaf zijn ziekbed een suggestieve tekst voor een advertentie van de projectontwikkelaar. En alsof dat nog niet genoeg was, hij zorgde er ook voor dat het logo van de gemeente bij deze advertentie werd geplaatst. Ik kon de wethouder in de raad niet ter verantwoording roepen voor deze handelwijze want hij was ziek.

Het heeft overigens niet geholpen, de Leidse bevolking wist ondanks de valse propaganda van de gemeente en projectontwikkelaars wat hen te doen stond. Het bouwplan werd weggestemd en de bomen staan nog, al is hun lot nog steeds niet veilig gesteld. Ondanks raadsbesluiten hierover zijn de bomen nog steeds in het bezit van de projectontwikkelaar, die enkele weken geleden plotseling begon te snoeien waardoor reeds een grote boom ten dode is opgeschreven. Door toedoen van wethouder Van Rij kreeg de projectontwikkelaar 2,5 miljoen gulden toegestopt. Dit geld gaf hij omdat hij bang was voor een schadeclaim. Zelfs professoren van de rechtenfaculteit konden hem niet op andere gedachten brengen. Want Van Rij had weliswaar de bouwvergunning afgegeven (overigens nadat er een verzoek voor een referendum door mij was ingediend) maar het afgeven van de bijbehorende kapvergunning heb ik gelukkig kunnen tegenhouden. De bouwvergunning werd pas van kracht na het afgeven van een kapvergunning, er was dus niets aan de hand. Maar helaas, de gemeenteraad steunde als gewoonlijk Van Rij en schonk de projectontwikkelaar 2,5 miljoen gulden, door een truc ook nog eens vrij van B.T.W..

Dit besluit heb ik destijds voor vernietiging voorgedragen maar als de gemeente geld wil weggeven en daardoor niet in financiële problemen komt, dan mag dat dus. Deze affaire staat niet op zichzelf. Van Rij heeft de naam een gedreven bestuurder te zijn. Hij wordt geprezen om zijn kennis van zaken. Jarenlang heeft Van Rij het samenvoegen van de monumentencommissie en de welstandcommissie tegen gehouden. Deze commissies wilden samengaan omdat ze tegen elkaar werden uitgespeeld als dat de wethouder zo uitkwam en waardoor verschillende monumenten zijn gesloopt en vervangen door soms afzichtelijk lelijke nieuwbouw. Ook de oude meelfabriek mag dankzij de verdeel- en heerspolitiek van Van Rij voor een belangrijk deel gesloopt

worden, ondanks stadsdebatten en inspraakrondes waarbij steeds een ruime meerderheid voor behoud of hergebruik bleek te bestaan.

Voortdurend werd de Leidse gemeenteraad door deze wethouder voor voldongen feiten gesteld. Onlangs namen we weer een voorbereidingsbesluit ten behoeve van de realisatie van een appartementencomplex dat inmiddels al gebouwd was en stukken duurder dan eerder was afgesproken. Begin maart schreef ik een brief met een opsomming van dergelijke klachten over de ondemocratische handelwijze van ons college aan de provincie. Het antwoord laat nog op zich wachten, maar de gemeenteraad is intussen eindelijk wakker aan het worden. Maar niet alleen Tjeerd van Rij is verdwenen uit het college. Berry Vos, die nog maar enkele maanden voor de VVD in het college zat en de verbouwing van het stadhuis door Van Rij in zijn portefeuille toegestopt kreeg (toen de overschrijdingen al een feit waren) is afgetreden. Dit was kennelijk de enige manier om van Rij te wippen van zijn troon, want de raad durfde Van Rij niet aan te pakken. Door het vertrek van Vos moest Van Rij ook aftreden, want anders zou de VVD de motie van wantrouwen steunen die alle niet-collegepartijen hadden ingediend tegen Van Rij. Dat het zo moest lopen is ronduit jammer. Vos was nog maar kort geleden begonnen als wethouder en het eerste wat hij deed was de stadhuisverbouwing onder de loupe nemen. Hij had misschien eerder aan de bel kunnen trekken maar dat is hem vergeven, juist omdat hij zo hard heeft gewerkt aan het verkrijgen van inzicht en opheldering in deze kwestie en juist omdat het moeilijk bleek de juiste cijfers boven water te krijgen. Het meest vreemde in de Leidse gemeenteraad is echter de houding van GroenLinks.

Volgende keer een ander project van onze dierbare gemeente: het Aalmarktproject. Dit is een project waarbij een groot aantal monumentale panden gesloopt zouden moeten worden ten behoeve van een winkel- en uitgaanscentrum, een supermarkt en een parkeergarage. Kortom, een nieuw stadshart waar je je als tourist ook thuis kan voelen omdat het zo precies lijkt op het stadshart thuis.

Margje Vlasveld
fractievoorzitter LWG/De Groenen
gemeenteraad Leiden